

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 19

PHẨM NHẬP BÁT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỄN (Phần 19)

Khi thấy và nghe tất cả những việc hy hữu đã hiện ở trên, Đồng tử Thiện Tài quán sát từng niệm, tư duy thấu triệt, lần lượt tu hành nhập, an trụ và thành tựu trọn vẹn. Đồng tử nương oai thần của Đức Phật và năng lực của giải thoát nên đạt được môn giải thoát tràng vô cấu, năng lực thật nhanh chóng làm vui khắp chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát. Vì sao? Vì từ xưa, đồng tử đã từng tu hành với vị Thần chủ về đêm ấy, được oai lực của Đức Như Lai gia trì, được thiện căn bất tư nghĩ hỗ trợ, được các căn của Bồ-tát, được sinh vào dòng tôn quý của Đức Như Lai, được sự giúp đỡ bởi năng lực bạn bè, được sự hộ niệm của Đức Như Lai, đã từng được Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na hóa độ và phần thiện căn ấy cũng đã thành thực, có khả năng tu hạnh của Bồ-tát Phổ Hiền. Lúc được môn giải thoát này, rồi Đồng tử Thiện Tài vui mừng, nương oai thần của các Đức Như Lai khắp mười phương, chấp tay hướng về Thần chủ về đêm Hỷ Mục Quán Sát, dùng kệ khen ngợi:

*Ngài ở trong vô lượng đại kiếp
Khéo học pháp sâu xa của Phật
Tùy theo tất cả loài chúng sinh
Hiện rõ sắc thân không chấp trước
Biết rõ các chúng sinh chìm đắm
Tâm trẻ dại không chủ không thân
Dùng thần thông hiện đủ loại thân
Giảng dạy chánh pháp điều phục họ
Pháp thân tịch tĩnh không có hai
Không nương, không chấp, không phân biệt
Vì độ chúng sinh nên hiện khắp
Diễn thuyết chánh pháp hóa độ họ
Ngài đối các uẩn, xứ và giới
Hiện pháp đều không, không chấp trước
Thị hiện thân sắc tướng đẹp đẽ
Diễn thuyết chánh pháp để giáo hóa
Không vướng trong ngoài tất cả pháp
Đã thoát vô biên biển sinh tử
Muốn nhớ chúng sinh khởi hữu vô
Hiện thân đồng loại khắp mọi nơi
Tâm Thần đối với tất cả cảnh
Xa hẳn các dục và phân biệt
Vì khắp các chúng sinh si ám*

Nêu pháp tự giác để hóa độ
Tâm ngài thường trụ nơi Tam-muội
Trải qua nhiều kiếp không dao động
Chân lông trên thân hiện mây độ
Để cúng Thiện Thệ khắp mười phương
Thần nhập môn mười lực của Phật
Từng niệm có vô biên phương tiện
Tùy hiện ứng hóa đều khác cả
Nhiếp độ khắp tất cả chúng sinh
Thần quán thấu triệt các biển hữu
Đủ cả nghiệp lực và trang nghiêm
Ở trong đạo pháp không chướng ngại
Thuyết giảng giúp tâm họ thanh tịnh
Sắc tướng thân ngài như Phổ Hiền
Thanh tịnh sáng đẹp không gì sánh
Tùy sự mong muốn của chúng sinh
Đều hiện rõ khắp ở thế gian.

Khi dùng lời kệ hay khen ngợi Thần chủ về đêm rồi Đồng tử Thiện Tài thưa:
–Bạch Thánh giả! Thánh giả phát tâm Vô thượng Bồ-đề đã bao lâu rồi và được
môn giải thoát này ở khoảng thời gian nào?

Bấy giờ, Dạ thần dùng kệ đáp:

Ta nhớ rất nhiều kiếp đã qua
Nhiều hơn số vi trần cõi Phật
Có cõi Ma-ni an lạc quang
Thuộc kiếp Tịch tĩnh Đại âm thanh
Trong cõi ấy có bốn đại châu
Chu vi trăm ngàn muôn ức triệu
Trong ấy có một tứ thiên hạ
Tên Ma-ni Sơn chúng sắc quang
Trong ấy có đô thành rộng lớn
Trăm ngàn vạn ức na-do-tha
Bên trong có một thành của vua
Tên Chúng Hương Quang Ma-ni Tràng
Tô điểm bằng đủ các loại báu
Trời người ai thấy cũng vui vẻ
Thời ấy có một Chuyển luân vương
Tên Quảng Đại Thân làm thế chủ
Trọn vẹn cả ba mươi hai tướng
Đủ các vẻ đẹp trang nghiêm thân
Ánh sáng màu chân kim tuyệt đẹp
Sinh ra từ hoa sen thanh tịnh
Tự tại bay lên phóng hào quang
Ánh sáng chiếu khắp cõi Diêm-phù
Đức Luân Vương ấy có ngàn con
Tướng tuấn tú uy thế mạnh mẽ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vương thân phụ tá có một vạn
Trí tuệ đa văn đủ mọi mặt
Hoàng hậu cung phi đến mười ức
Đều như Thiên nữ đẹp tâm người
Tâm tánh hiền hòa chịu ý vua
Luôn luôn khởi từ tâm mà phục vụ
Vua dùng chánh pháp lợi chúng sinh
Chánh pháp truyền trao khắp bốn châu
Đại địa, Thiết vi đều thần phục
Giàu sang sung túc người an vui
Thuở ấy, ta là Bảo Nữ vua
Lời nói thanh tao như Phạm âm
Thân quang chiếu sáng ngàn do-tuần
Sáng như màu chân kim vô cấu
Một hôm vừng dương vừa khuất núi
Bao nhiêu tiếng nhạc cũng vừa dừng
Đại vương cùng ta và cung phi
Tất cả mọi người đều yên ngủ
Thời ấy có Đức Phật ra đời
Hiệu là Cát Tường Công Đức Hải
Hiện hiện vô lượng sức thần thông
Khắp các thế giới trong mười phương
Lại phóng vô lượng biển ánh sáng
Nhiều như vi trần tất cả cõi
Thị hiện đủ các thân tự tại
Đầy khắp mười phương không cùng tận
Núi non đại địa đều chấn động
Phát tiếng báo khắp Phật xuất hiện
Trời, người, Long chúng, A-tu-la
Nghe Phật xuất thế đều hoan hỷ
Lại từ nơi mỗi lỗ chân lông
Hiện biến thân biến hóa thân Phật.
Thế giới nơi mười phương đều đầy khắp
Tùy tâm chúng sinh thuyết diệu pháp
Vào đêm hôm ấy ta nằm mộng
Thấy Phật hiện đủ các thân biến
Và nghe diễn nói pháp sâu xa
Vui mừng mến mộ chưa từng có
Bấy giờ, mười ngàn thần chủ đêm
Đứng trên không trung nơi vương cung
Cùng nhau khen ngợi công đức Phật
Dùng giọng thanh tao đánh thức ta
Hoàng hậu tài trí dậy đi thôi
Phật đã xuất hiện trong nước bà
Trăm ngàn biển kiếp khó được gặp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người thấy được lợi lạc, thanh tịnh
Ta chợt tỉnh dậy tâm cung kính
Liền thấy ánh sáng đẹp thanh tịnh
Xem ánh sáng này từ đâu đến
Thấy Phật ngồi nơi cõi Bồ-đề
Thân xinh đẹp ba mươi hai tướng
Màu sắc tuyệt vời hơn núi báu
Lại từ tất cả lỗ chân lông.
Đều phóng biển ánh sáng rộng lớn
Khi trông thấy thế ta vui mừng
Liền phát tâm rộng lớn hiếm có
Nguyện ta cũng được như Thế Tôn
Đầy đủ sức thần thông rộng lớn
Ngay lúc ấy, ta đi đánh thức
Đại vương, cung phi và quyến thuộc
Để cùng được thấy hào quang Phật
Tất cả mọi người đều vui mừng
Lúc ấy, ta cùng Chuyển luân vương
Ngàn ức binh, bốn mặt cùng vây quanh
Cùng với vô lượng các chúng sinh
Đều đồng tâm đến chỗ Như Lai
Từ đó trải qua hai vạn năm
Ta nhất tâm cúng dường Phật ấy
Bảy báu, đại địa bốn châu thiên hạ
Thành kính hiến dâng không mỗi mệ
Đức Như Lai ấy giảng cho ta
Biển Tu-đa-la, mây công đức
Dùng oai lực Phật hiểu căn cơ
Phát sinh các biển nguyện trang nghiêm
Thời ấy Thần chủ về đêm đánh thức ta
Giúp ta thấy Phật tăng ích tâm
Rồi ta nguyện được thân như thế
Đánh thức mọi người còn buông thả
Ta mới phát tâm vào thời ấy.
Nguyện hướng đến Vô thượng Bồ-đề
Lui tới các biển hữu sinh tử
Diệt trừ các khổ tâm không nguôi
Sau này dùng tâm tin sâu sắc
Cúng mười ức na-do-tha Phật
Thường hưởng an vui ở trời người
Lợi ích tất cả các chúng sinh
Phật thứ nhất, hiệu Cát Tường Hải.
Vị kế, Công Đức Vô Tận Đăng.
Phật thứ ba, hiệu Diệu Bảo Tràng.
Thứ tư, Phật hiệu Hư Không Tuệ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ngài thứ năm, hiệu Câu-tô-ma.
Thứ sáu, Trí Nguyệt Vô Sở Trước.
Thứ bảy, Pháp Nguyệt Quang Minh Vương.
Thứ tám, Trí Luân Quang Phổ Chiếu.
Thứ chín Như Lai, Lưỡng Túc tôn.
Hiệu là Bảo Diệm Sơn Đăng Quang
Thứ mười Điều Ngự Thiên Nhân Sư.
Hiệu là Tam Thế Đại Quang Âm.
Mười ức na-do-tha như thế
Ta đều cúng dường tâm hoan hỷ
Nhưng vẫn chưa được mất trí tuệ
Vào biển giải thoát sâu xa này.
Tuần tự kể đó, lại có cõi
Tên Nhất thiết Phật bảo quang minh
Kiếp ấy tên là Thiên cát tường
Có năm trăm Như Lai xuất thế
Phật đầu: Nguyệt Luân Viên Mãn Quang.
Đức Phật thứ hai, hiệu Nhật Đăng.
Đức Phật thứ ba: Tinh Tú Tràng.
Phật thứ tư, hiệu Diệu Bảo Phong.
Năm: Hoa Diệm Quang. Sáu: Hải Đăng.
Bảy, Diệm Cát Tường. Tám: Thiên Đức.
Pháp vương thứ chín, hiệu Quang Tràng.
Thứ mười: Phổ Trí Quang Minh Vương.
Năm trăm Đức Như Lai như thế
Mỗi vị ta đều từng cúng dường.
Nhưng vẫn còn ái A-lại-da
Không biết lấy không nương làm có.
Tuần tự kể đó, lại có kiếp
Tên: Chúng diệu sắc phạm quang minh
Thế giới tươi đẹp đủ các báu
Tên: Thắng cát tường hoa đăng vân
Trong ấy vô lượng Phật xuất thế
Mỗi vị ta đều từng cúng dường
Và cúng chúng hội của các ngài
Tâm hoan hỷ cung kính nghe pháp
Phật đầu, hiệu là Bảo Tu-di
Vị kế, Quang Minh Công Đức Hải
Thứ ba: Pháp Giới Diệu Âm Tràng.
Thứ tư: Pháp Hải Đại Thịnh Vương.
Năm: Phật Pháp Tràng. Sáu: Oai Nghiêm.
Bảy: Pháp Lực Quang. Tám: Không Trí.
Thứ chín: Pháp Diệm Tu-di Quang.
Thứ mười: là Phật Vân Cát Tường.
Những Đức Phật thượng thủ như thế.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta đều thân cận cúng dường hết.
Tuy chưa thấu triệt các pháp tánh,
Nhưng được nhập vào biển chư Phật.
Thứ tự sau đó lại có kiếp,
Kiếp ấy tên là Nguyệt caot tòng.
Vào thời bấy giờ, có cõi Phật.
Hiệu là Nhật Đăng Cát Tường Tràng.
Thời ấy có chư Phật xuất thế,
Số đến tám mươi na-do-tha,
Ta soạn tất cả vật trang sức,
Dâng lên bằng tất cả tâm thành.
Phật đầu tiên: Cam Lộ Vị Vương.
Thứ hai; Đức Phật Đại Thọ Vương.
Thứ ba: Công Đức Tu-di Phong.
Thứ tư: Bình Đăng Diệu Bảo Nhãn.
Năm: Quang Biến Chiếu. Sáu: Quang Nghiêm.
Bảy: Phật Pháp Hải. Tám: Thắng Lực.
Chín: Phật Thế Chủ, Oai Lực Hiền.
Mười là Nhất Thiết Pháp Quang Vương.
Các Đức Phật thượng thủ như thế.
Ta đều thân cận và cúng dường.
Tuy nhưng vẫn chưa được trí thâm diệu
Nhưng nhập được biển pháp sâu xa.
Nối tiếp sau đó lại có kiếp
Tên là Tịch Tĩnh Trí Oai Lực
Cõi ấy tên là Phổ Quang Vân
Kim cương kiên cố và Ma-ni
Vô số vật báu đủ các màu
Trong ấy có ngàn Phật xuất hiện
Chúng sinh vui nhiều, phiền não ít.
Chúng hội trang nghiêm khắp lìa cấu.
Đức Phật đầu, hiệu Kim Cương Tế.
Vị kế: Thọ Trì Vô Trước Lực.
Thứ ba: Phật Pháp Giới Ảnh Tượng.
Bốn: Phổ Quang Chiếu Thập Phương Vương.
Năm là, Phật Đại Bi Oai Đức.
Thứ sáu: Đức Phật Khổ Hạnh Hải.
Thứ bảy: Nhãn Nhục Viên Mãn Đăng.
Tám: Phật Giác Pháp Viên Mãn Quang.
Thứ chín: Phật hiệu Hải Trang Nghiêm.
Phật cuối cùng: Tịch Tĩnh Quang Vương.
Các ngài: Thượng thủ trong ngàn Phật
Ta đều cúng dường đủ từng vị
Nhưng chưa ngộ được các pháp tánh,
Bình đẳng thanh tịnh như không tánh,

Và vân du khắp tất cả cõi,
Mà tu các hạnh ở cõi ấy.
Tuần tự nối tiếp lại có kiếp.
Kiếp ấy tên là Diệu xuất sinh,
Cõi hiệu: Hương đăng vân cát tường.
Trong ấy tịnh uế xen lẫn nhau,
Trong đó có ức Phật xuất thế,
Cõi ấy và kiếp: Diệu trang nghiêm,
Đức Phật đã thuyết diệu pháp luân,
Ta dùng niệm lực tiếp nhận hết
Nhất: Vô Cấu Xưng; hai, Pháp Hải.
Phật thứ ba, hiệu Vân Cát Tường.
Thứ tư: Pháp Chủ. Năm: Đức Vân.
Sáu: hiệu Pháp Sơn Tu-di Quang.
Thứ bảy: Phật Trí Diệm Oai Đức.
Phật thứ tám: Hư Không Đại Thanh.
Thứ chín, lại có Lương Túc Tôn.
Tên: Phổ Xuất Sinh Thù Thắng Đăng.
Phật thứ mười là Vô Thượng Sĩ,
Hiệu: Mi Gian Quang Trí Cát Tường.
Cúng dường các Đức Trung Tôn ấy,
Nhưng chưa rửa sạch đạo vô ngại.
Tuần tự nối tiếp còn có kiếp,
Tên: Tập kiên cố diệu cao vương
Cõi hiệu: Bảo phong thắng đỉnh tràng
Tô điểm đủ các báu thượng diệu
Nơi đó năm trăm Phật xuất hiện
Màu sắc toàn thân đều xinh đẹp
Cúng dường các đức tự giác ấy
Cầu pháp giải thoát sâu xa này
Thứ nhất: Phật Công Đức Viên Mãn.
Hai: Tịch Tĩnh Âm Ba Hải Sơn.
Ba: Phật Oai Đức. Năm: Sơn Vương.
Sáu: Tu-di Tướng Đại Vân Thanh.
Bảy: Pháp Tự Tại. Tám: Công Đức.
Chín: Phước Tu-di. Mười: Tịch Quang.
Các vị đứng đầu năm trăm Phật,
Ta đều tuần tự kính cúng dường,
Đức Phật ấy có đạo chân tịnh
Ta đều nhập khắp hết tất cả,
Nhưng trong Phật pháp ta chưa thể,
Thành tựu nhẫn bình đẳng sâu xa.
Thứ tự gắn liền lại có kiếp,
Tên là An lạc trang nghiêm quang.
Cõi hiệu: Tịnh âm an lạc trí,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chúng sinh thanh tịnh ít phiền não.
Trong ấy có chư Phật xuất hiện,
Đến số tám mươi na-do-tha,
Ta đều cúng dường Nhân Trung Tôn,
Tu đạo thanh tịnh tối thắng Phật.
Phật đầu: Hoa Tụ Câu-tô-ma.
Kế, Phật Hải Tạng. Ba: Đức Sinh.
Thứ tư: Đức Phật Thiên vương Kế.
Thứ năm: Ma-ni Thắng Tạng Vương.
Sáu: là Đức Phật Chân Kim Sơn.
Thứ bảy: Đức Phật Bảo Tụ Tôn.
Tám: Phật Pháp Tràng. Chín: Tài Thắng.
Phật cuối hiệu là Trí Tuệ Vương.
Đều là Thượng thủ Thiên Nhân Chủ
Ta đều cúng dường khắp tất cả.
Tuần tự sau đó lại có kiếp.
Kiếp ấy tên là Thiên cát tường.
Cõi hiệu: Diệu đặng biến hóa tràng.
Ức na-do-tha Phật xuất hiện,
Phật đầu tiên, hiệu Tịch Tĩnh Tràng.
Phật thứ hai, hiệu Xa-ma-tha.
Thứ ba: Tịch Tĩnh Bá Đẳng Vân.
Thế Tôn thứ tư: Cát Tường Vương.
Phật thứ năm, hiệu Tối Thắng Chủ.
Phật thứ sáu, hiệu Như Vân Hành.
Thứ bảy: Như Lai Nhật Oai Đức.
Thứ tám: Thắng Pháp Tu-di Đẳng.
Chín, hiệu: Thiên Diễm Diệu Cát Tường.
Mười: Sư Tử Hống Trí Tuệ Đẳng.
Các Thiện thế đều là thượng thủ,
Ta đều cúng dường không bỏ qua,
Nhưng vẫn chưa được nhãn thanh tịnh
Để nhập biển pháp sâu xa ấy.
Tuần tự sau đó lại có kiếp
Tên là Vô trước biến trang nghiêm.
Vào thời điểm ấy có thế giới,
Tên: Vô biên quang phổ cát tường.
Trong ấy các Đức Phật xuất thế,
Ba mươi sáu ức na-do-tha,
Đầu tiên, Phật Phổ Công Đức Vân,
Phật kế: Vô Gián Hư Không Tâm,
Ba: Phật Diệu Sinh Cụ Trang Nghiêm.
Thứ tư: Pháp Hải Đại Hống Thanh.
Thứ năm: Pháp Giới Đại Âm thanh.
Sáu: Diệu Biến Hóa Công Đức Sơn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thứ bảy: Phổ Lục Oai Đức Tôn.
Thứ tám: Xuất Sinh Pháp Hải Thanh.
Thứ chín: Hải Đăng Công Đức Sơn.
Thứ mười: Tùy Thuận Trí Nhật Vương.
Các Đức Như Lai ấy xuất hiện
Ta đều vui vẻ kính cúng dường.
Cuối cùng có Đức Phật xuất thế.
Hiệu: Bảo Cát Tường Công Đức Tràng.
Ta là Thiên hậu tên: Nguyệt Diện.
Cúng dường Đức Nhân Trung Tôn ấy,
Đức Phật vì ta thuyết Khế kinh,
Pháp môn Trang nghiêm không nương tựa.
Thành tựu phát sinh các biển nguyện,
Ta đều thọ trì bằng niệm lực,
Đạt được mắt rộng lớn sáng ngời.
Sức Tam-muội Tổng trì tịch tĩnh.
Luôn được nối liền trong từng niệm.
Đều thấy biển chư Phật nơi mười phương.
Được tằng đại Bi của các ngài,
Và môn đại Từ nhiều phương tiện,
Tăng tâm đại trí như hư không,
Thành tựu vô lượng lực Như Lai,
Thấy tâm các chúng sinh điên đảo:
Chấp chặt tướng Thường, Lạc, Ngã, Tịnh,
Bị mây ngu si làm tối tăm,
Loạn tưởng sinh ra các phiền não,
Đi đứng quanh, vẫn rùng tà kiến,
Qua lại vẫn trong biển tham dục,
Tích chứa đủ các nghiệp luân hồi,
Rơi vào các nẻo khổ khác nhau,
Tất cả chúng sinh trong các nẻo
Đều tùy theo nghiệp mà thọ thân
Bị sinh, lão, bệnh, tử, thúc ép
Thân tâm luôn chịu khổ vô biên,
Muốn giúp chúng sinh ấy an lạc,
Phát sinh nguyện Bồ-đề tối thắng.
Nguyện cho tất cả cõi mười phương.
Có những đấng mười Lục xuất hiện,
Vì muốn thành Phật, lợi chúng sinh.
Giăng mây đại nguyện khắp pháp giới.
Từ đó tu đủ công đức tụ,
Nhập môn Tổng trì Phật đạo.
Phát sinh mây hạnh nguyện rộng lớn.
Nhanh chóng nhập khắp đạo vô sinh,
Đầy đủ Ba-la-mật rộng lớn,

*Sinh ra pháp giới không cùng tận.
Nhanh chóng nhập vào khắp các địa.
Cũng nhập pháp phương tiện ba đời,
Một niệm tu khắp tất cả Phật,
Vượt khỏi các hàng hạnh vô ngại,
Thuở ấy, ta làm trưởng tử Phật,
Được nhập vào hạnh nguyện Phổ hiền.
Rõ môn sai biệt mười pháp giới,
Thông đạt giáo pháp Phật thâm diệu.*

Thiện nam! Ông nghĩ thế nào? Chuyển luân thánh vương thuở ấy, làm chủ cả mười phương, có khả năng gây dựng chánh pháp, nối tiếp hạt giống Phật để không thể dứt mất, đâu phải ai xa lạ; đó chính là Đồng tử Văn-thù-sư-lợi. Vị Thần chủ về đêm đánh thức ta thuở ấy, chính là hóa thân của Bồ-tát Phổ Hiền.

Thiện nam! Thuở ấy, ta là nữ báu của vua, nhờ vị Thần chủ về đêm này đánh thức, giúp ta được thấy Đức Phật và phát tâm Vô thượng Bồ-đề. Từ đó đến nay trải qua số kiếp bằng cực vi trần cõi Phật, ta không bị rơi vào đường ác, thường sinh vào cõi trời, cõi người và luôn được tự tại. Tâm ta kiên cố nên ở bất cứ nơi đâu, cũng đều thấy Phật, cho đến lúc ở nơi Đức Phật Công Đức Tràng Bảo Cát Tường Đăng, thì ta được môn giải thoát Đại tốc tạt lực phổ hỷ tràng vô cấu này. Nhờ vào môn giải thoát ấy, nên ta có thể đạt được thân trang sức bằng công đức như thế, với đủ các sự cúng dường, thân cận chư Phật và Thiện tri thức, điều phục, giáo hóa, làm lợi ích cho chúng sinh và giúp họ tu diệu hạnh.

Thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát Đại tốc tạt lực phổ hỷ tràng vô cấu này thôi. Còn như các vị Đại Bồ-tát; trong từng niệm có thể đến khắp tất cả chỗ của các Đức Như Lai, nhanh chóng nhập vào biển Nhất thiết trí; trong từng niệm dùng môn phát thú nhập vào tất cả biển đại nguyện, dùng môn nguyện hải làm cho mỗi niệm sinh ra tất cả các hạnh cho đến tận kiếp vị lai. Trong mỗi hạnh lại biến hóa phát sinh ra thân, nhiều như cực vi trần trong tất cả cõi Phật. Mỗi thân lại nhập khắp tất cả môn pháp giới. Mỗi môn pháp giới, đều thuyết các diệu hạnh, thích ứng với tâm của chúng sinh, trong tất cả cõi Phật. Trong mỗi vi trần, nơi tất cả cõi Phật, đều thấy vô biên biển Như Lai. Nơi mỗi Đức Như Lai đều được thấy sự thần thông du hý tự tại của chư Phật khắp cả pháp giới. Nơi mỗi Đức Như Lai đều được thấy, kiếp xưa đã tu đủ các diệu hạnh của Bồ-tát. Nơi mỗi Đức Như Lai thường xuyên thọ trì thủ hộ bánh xe giáo pháp không thiếu mất và cũng thấy đủ các thân biến, phương tiện trong biển giáo pháp ba đời của tất cả Như Lai thì ta làm sao có thể biết và nói hết hạnh và công đức của các vị ấy.

Thiện nam! Trong chúng hội của Đức Như Lai này, có một vị thần chủ Dạ, tên là Phổ Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh Oai Đức Cát Tường. Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để nhập hạnh Bồ-tát và viên mãn thanh tịnh đạo của các Bồ-tát?

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân Dạ thần, nhiễu quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng, lưu luyến, rồi từ giã ra đi. Nghe môn giải thoát Phổ hỷ tràng nơi Thần chủ về đêm Hỷ Mục rồi; Đồng tử Thiện Tài tin tưởng nhập và tùy thuận quán sát, nhớ lại những lời dạy của Thiện tri thức, tâm không rời bỏ, chuyên chú tư duy, các căn thuần tịnh, một tâm mong được gặp Thiện tri thức dẫn đi khắp mười phương tìm cầu không biết mỏi. Nguyện thường thân cận các Thiện tri thức, phát sinh công đức đối với Thiện tri thức, thường phụng sự cúng dường và làm cho ngài vui, sánh với Thiện tri thức để có

thiện căn, đồng một thể tánh, được hạnh phương tiện thiện xảo của Thiện tri thức, thì không gì có thể hủy hoại; nương Thiện tri thức thì sẽ nhanh chóng phát triển và nhập biển tinh tấn, thường tùy thuận sống chung với Thiện tri thức không hề xa cách. Thâm nguyện như thế rồi, đồng tử đi đến chỗ thần Phổ Cứu Chúng Sinh Oai Đức. Cùng lúc đó, vì Thiện Tài, Thần chủ về đêm thị hiện thần lực môn giải thoát điều phục chúng sinh của Bồ-tát. Cùng với thân xinh đẹp đủ các tướng tốt lập tức từ giữa hai chân mày vị ấy phóng ra ánh sáng lớn tên là Phổ Trí diệm vô cấu tinh tú tràng, có vô lượng ánh sáng vây quanh. Ánh sáng ấy, chiếu khắp thế gian, rồi nhập vào đỉnh của Thiện Tài, lan xuống khắp thân vị ấy. Ngay khi ấy Thiện Tài liền được Tam-muội cực thanh tịnh viên mãn. Được Tam-muội rồi, Thiện Tài thấy khoảng giữa chỗ ở của hai vị thần Hỷ Mục và Phổ Cứu có rất nhiều địa trần, thủy trần và hỏa trần. Thấy các vật trang sức như Kim cương, các báu Ma-ni, anh lạc, các hương hoa như vi trần. Như vậy, ở mỗi bụi trần trong tất cả cực vi đều thấy sự thành hoại của cực vi trần số thế giới cõi Phật sát và thấy tất cả địa, thủy, hỏa, phong, tích tụ cũng thấy các thế giới liên tiếp nhau, đều do địa luân duy trì mà tồn tại. Đủ các hình thù, đủ các quyến thuộc, đủ các biển núi, đủ các sông hồ, đủ các rừng cây và các cung điện như: Điện Thiên cung, điện Long cung, điện Dạ-xoa cung cho đến Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, người và phi nhân... cung điện phòng ốc trang trí đủ các thứ.

Địa ngục, súc sinh và cảnh giới của Diêm-la vương, tất cả trụ xứ, sinh tử tới lui, luân hồi các nẻo, theo nghiệp thọ báo, đều khác nhau, sinh ra khắp nơi, không lẫn lộn, mà không thất biết hết. Thiện Tài còn thấy tất cả thế giới đủ dạng khác nhau. Nghĩa là có thế giới tạp uế, có thế giới thanh tịnh, có thế giới theo chiều hướng tạp uế, có thế giới theo chiều hướng thanh tịnh, có thế giới có cả tạp uế lẫn thanh tịnh, có thế giới thanh tịnh lẫn tạp uế, có thế giới hình dáng bằng phẳng, có thế giới nhờ vào tâm tưởng mà tồn tại, có thế giới úp mà tồn tại, có thế giới nghiêng mà tồn tại. Đó là nói về thế giới. Trong tất cả các nẻo các loài, tất cả các đời sống, đồng tử đều thấy có sự hiện diện của Thần chủ về đêm Phổ Cứu Chúng Sinh Oai Đức.

Trong tất cả thời, khắp cả mọi nơi; tùy theo tuổi thọ, niềm tin, sở thích, hình dáng, ngôn ngữ, căn cơ khác nhau của các chúng sinh mà ngài dùng sức phương tiện, hiện ra trước họ để tùy nghi điều phục giáo hóa cho họ thành thực. Giúp các chúng sinh ở địa ngục thoát khỏi các khổ hại, giúp chúng sinh trong loài súc sinh tránh sự ăn nuốt lẫn nhau; giúp chúng sinh trong loài ngạ quỷ và cảnh giới Diêm-la thoát khỏi nạn đói khát; giúp cho các loài rồng, tránh xa các nỗi sợ; giúp các chúng sinh ở cõi Dục, tránh xa các nỗi sợ ở cõi Dục; giúp chúng sinh cõi người tránh xa nỗi sợ màn đêm, nỗi sợ nhục mạ, nỗi sợ tiếng xấu, nỗi sợ đại chúng, nỗi sợ không có cuộc sống, nỗi sợ chết, nỗi sợ đường ác, nỗi sợ mất thiện căn, nỗi sợ thoái tâm Bồ-đề, nỗi sợ gặp ác tri thức, nỗi sợ xa Thiện tri thức, nỗi sợ rơi vào hàng Nhị thừa, nỗi sợ về những việc sinh tử khác nhau, nỗi sợ sống chung với các loài chúng sinh khác, nỗi sợ sinh vào thời ác, sợ sinh trong dòng tộc ác, nỗi sợ tạo ra nghiệp ác, sợ nghiệp chướng phiền não, sợ đủ các sự trói buộc do chấp chặt vào các tướng, đó là những nỗi sợ mà ngài giúp chúng sinh xa bỏ để hồi hướng Bồ-đề. Thiện Tài lại thấy các loài chúng sinh: Noãn sinh, thai sinh, thấp sinh, hóa sinh, có sắc, không sắc, có tướng không tướng, chẳng phải có tướng chẳng phải không tướng; đều hiện ở trước vị ấy. Vị ấy thường xuyên cứu hộ, làm cho họ thành tựu năng lực đại nguyện của Bồ-tát, thâm nhập lực Tam-muội của Bồ-tát; vững chắc năng lực thần thông của Bồ-tát, phát sinh năng lực hạnh nguyện của Phổ Hiền, khuyếch trương biển đại Bi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

của Bồ-tát, được đại Từ vô ngại che khắp chúng sinh, được niềm vui vô lượng trang trải khắp chúng sinh, được trí tuệ phương tiện nhiếp hóa khắp chúng sinh, được thần thông và giải thoát tự tại của Bồ-tát, làm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, giác ngộ và thấu triệt tất cả pháp, phụng sự cúng dường tất cả các Đức Phật, thọ trì tất cả giáo pháp của chư Phật, tích tập tất cả các thiện căn thù thắng, tu những điều hạnh của các Bồ-tát, nhập vào tâm của chúng sinh không còn chướng ngại, biết căn tánh của chúng sinh, có khả năng thành thực, làm thanh tịnh biến tìn giải của tất cả chúng sinh, phá tan tất cả những bóng tối vô tri của chúng sinh và được ánh sáng thanh tịnh của Nhất thiết trí.

Khi ấy, Đồng tử Thiện Tài thấy Thần chủ về đêm Phổ Cứu Chúng Sinh Oai Đức nhập môn giải thoát điều phục nhất thiết chúng sinh và hiện sức thần thông cảnh giới sâu xa bất tư nghì khiến đồng tử rất vui mừng và vô cùng phấn khởi, thành tâm đánh lễ, chiêm ngưỡng không rời.

Bấy giờ, vị Thần chủ về đêm ấy, liền xả thân xinh đẹp tuấn tú đủ các tướng tốt của Bồ-tát, hiện lại nguyên hình nhưng không bỏ oai lực thần thông biến hóa tự tại. Đồng tử Thiện Tài thì cung kính chấp tay, lui về một bên, quán sát vị ấy, rồi dùng kệ khen ngợi:

*Nay con được thấy ngài biến hiện
Sức thần thông rộng lớn như thế
Làm con phát sinh tâm hoan hỷ
Diễn thuyết kệ hay khen ngợi Thần.
Con thấy thân Thánh giả rộng lớn
Báu đẹp trang nghiêm và thù thắng
Ví như trăng sao ở không trung
Tướng tốt khó đều xinh đẹp
Thân phóng vòng ánh sáng thanh tịnh
Nhiều bằng vô biên bụi cõi trần
Các loại sắc tướng đều tuyệt vời
Chiếu đến khắp tất cả mười phương
Từ mỗi lỗ chân lông phóng ra
Số ánh sáng bằng tâm chúng sinh.
Trong ấy có Phật ngôi tòa sen
Hóa hiện dứt khổ cho chúng sinh
Trong ấy lại nổi mây hương thơm
Xông khắp tất cả các chúng sinh
Và còn mưa xuống nhiều hoa đẹp
Cúng khắp tất cả Phật mười phương
Chân mi phóng ánh sáng rộng khắp
Ánh báu vô cấu như Tu-di
Chiếu khắp cả mười phương thế giới
Ai chạm đều dứt tối ngu si
Miệng thường phóng ánh sáng vô cấu
Vừng sáng rộng lớn ngàn mặt trời
Chiếu khắp các thế giới nơi mười phương
Cảnh Tỳ-lô-giá-na sinh hoạt
Mắt nổi mây ánh sáng vô cấu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ánh sáng hòa dịu như trăng sao
Chiếu khắp tất cả mười phương cõi.
Diệt trừ màn ngu si tam hữu
Ngài đã hóa hiện đủ loại thân
Thân ấy tướng trạng như chúng sinh
Đầy khắp trong mười phương pháp giới
Điều phục vô lượng biển chúng sinh
Phân thân đến khắp mười phương cõi
Đều hiện cả trước mỗi chúng sinh
Dứt nỗi sợ vua, giặc, nước, lửa
Làm tâm thuần thực và hoan hỷ
Con nương lời dạy thân Hỷ Nhãn
Thán phục đức Ngài đến phụng sự
Thấy hào tướng Ngài phóng mây sáng
Rộng lớn rõ tròn không chút nhỏ
Ánh sáng chiếu khắp cả mười phương
Diệt hết bóng phiền não chúng sinh
Hiện hiện các năng lực thần thông
Sau đó mới nhập vào thân con
Khi con được đầy đủ ánh sáng
Thì thân tâm an ổn vui mừng
Được trăm biển Tam-muội Tổng trì
Thấy Thiệu Thế khắp trong mười phương
Ở những nơi con đã đi qua
Đều thấy tất cả cực vi trần
Ở trong mỗi mỗi cực vi ấy
Đều thấy cõi Phật như số trần
Hoặc vô số cõi trong một trần
Hoàn toàn tạp nhiễm và uế trước
Chúng sinh chịu các khổ vô cứu
Cát tiếng kêu cầu và khóc than
Hoặc có các cõi xen nhiễm tịnh
Chúng sinh nhiều buồn khổ ít vui
Ngài hiện Độc giác và Thanh văn
Dem Đại bi đến mà cứu độ
Có cõi trước tịnh sau tạp nhiễm
Nam nữ đều xinh đẹp đáng yêu
Bồ-tát đầy khắp và trang nghiêm
Trụ trì vô lượng giáo pháp Phật
Mười phương trong cõi cực vi trần
Đều có vô lượng biển cõi tịnh
Tỳ-lô-giá-na từ thuở trước
Tu khắp sự trang nghiêm biển hạnh
Phật ở tất cả cõi mười phương
Đều ngồi tòa Bồ-đề tối thắng

*Thành Đẳng Chánh Giác hiện thân thông
Thuyết pháp điều phục các chúng sinh
Con thấy oai đức ngài Phổ Cứu
Thân ngài đến khắp vô biên cõi
Trong cảnh giới Tỳ-lô-giá-na
Phụng sự tất cả mười phương Phật.*

Thuyết kệ này rồi, Đồng tử Thiện Tài thưa với thần Phổ Cứu Chúng Sinh Oai Đức:
–Bạch Thánh giả! Thật hy hữu! Chỉ có Thần mới có khả năng trụ môn giải thoát sâu xa này, Ngài đạt được môn giải thoát này đã bao lâu rồi? Ngài đã tu hạnh gì mà được thanh tịnh như thế?

Thần chủ về đêm nói:

–Thiện nam, điều đó khó mà biết được. Tất cả thế gian trời, người và hàng Nhị thừa không thể đo lường được. Vì sao? Vì đó chính là cảnh giới của hạnh Bồ-tát Phổ Hiền an trụ, cảnh giới tùy thuận của tạng Đại bi; cảnh giới cứu hộ tất cả chúng sinh; cảnh giới có khả năng làm tịnh tất cả tam đồ bát nạn; cảnh giới có khả năng dùng sự thanh tịnh vô thượng làm trang nghiêm tất cả cõi Phật; cảnh giới có thể ở trong tất cả cõi của các Đức Phật, làm cho hạt giống Phật nối nhau không dứt; cảnh giới có khả năng thọ trì tất cả chánh pháp của chư Phật; cảnh giới có khả năng ở trong tất cả kiếp, tu hạnh Bồ-tát thành tựu biển đại nguyện; cảnh giới có khả năng ở nơi tất cả biển pháp giới, dùng ánh sáng trí thanh tịnh phá tan bóng tối vô minh; cảnh giới có khả năng trong một niệm, dùng ánh sáng trí tuệ, chiếu khắp tất cả biển phương tiện ba đời. Ta sẽ nương oai lực của Phật để tuyên thuyết cho ông. Nay thiện nam! Từ thời xa xưa, hơn số kiếp cực vi trần của cõi Phật, Lúc ấy, có kiếp, tên là Vô cấu viên mãn, thế giới tên là Tỳ-lô-giá-na oai đức cát tường, có các Đức Như Lai nhiều bằng số cực vi trần của núi Tu-di xuất hiện. Thế giới của Đức Phật ấy, dùng tất cả hương quý, Ma-ni và kim cương làm thể, trang trí bằng các thứ báu từ cung điện của trời rồng, nằm trên biển Vô cấu quang minh ma-ni vương. Hình dáng của thế giới ấy tròn phẳng thanh tịnh không như bản, có vầng mây trường làm bằng tất cả anh lạc che bên trên. Có dãy núi bằng nhiều báu Ma-ni uy nghiêm bao bọc xung quanh cả ngàn vòng. Có mười vạn ức na-do-tha bốn đại châu rất phồn vinh; có châu chúng sinh ác nghiệp sinh sống, có châu chúng sinh tạp nghiệp sinh sống, có châu chúng sinh thiện căn sinh sống hoặc có châu các Đại Bồ-tát nhất hướng sinh sống ở trên đó.

Thiện nam! Gần núi Luân vi, ở gần mé phía Đông, thuộc thế giới ấy, có châu tên là Bảo đặng hoa tràng, đất nước thanh tịnh, an ổn phồn vinh, không cày cấy mà vẫn sinh ra lúa gạo; tất cả đều nhờ vào sự thành thực của oai lực nghiệp thù thắng đời trước, cung điện lầu đài đều rất xinh đẹp, kỳ xảo. Các cây như ý khắp nơi thẳng tắp, những loại cây có hương luôn nổi mây hương, những cây hương bột làm mưa mây bột hương, những cây tràng hoa thường giăng mây vòng, những cây hoa nổi mây làm mưa các loại hoa đẹp bất tư nghì. Các loại cây báu làm mưa báu đại Ma-ni vô cùng xinh đẹp và kỳ diệu, ánh sáng vô lượng màu, chiếu rọi xung quanh; các cây âm nhạc sinh ra các nhạc cụ, mỗi khi gió thổi phát ra các âm thanh rất hay; ánh sáng của mặt trời, mặt trăng và ngọc quý Ma-ni chiếu tỏ khắp cả ngày lẫn đêm; thụ hưởng thú vui không có gián đoạn. Châu này có một trăm vạn ức na-do-tha vương quốc; mỗi vương quốc có một ngàn con sông lớn chảy quanh; mỗi con sông đều có hoa quý che bên trên, chúng xoay chuyển theo dòng nước, phát ra tiếng nhạc trời; bên bờ, nhiều cây quý đứng thẳng tắp, trang sức bằng đủ loại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

châu quý; ghe thuyền qua lại, hò hát vui nhộn, bao nhiêu tình cảm hàn huyên vui vẻ; giữa mỗi dòng sông, có trăm vạn ức thành; mỗi thành có trăm vạn ức na-do-tha xóm làng. Và tất cả thành ấp xóm làng ấy đều có trăm ngàn ức na-do-tha cung điện và vườn cây bao xung quanh làm quyến thuộc. Trong châu Diêm-phù-đề này, có một nước tên là Bảo hoa đặng, an ổn phồn vinh, nhân dân đông đúc, giàu có, cung điện trang nghiêm; cuộc sống đầy đủ thur thả. Chúng sinh trong ấy đều hành thập thiện. Ở đó có vị Chuyển luân vương xuất hiện, tên là Tỳ-lô-giá-na Bảo Liên Hoa Tạng, từ hoa sen hóa sinh, thân ba mươi hai tướng xinh đẹp, đầy đủ bảy báu, thống lãnh khắp bốn châu thiên hạ, thường đem chánh pháp hướng dẫn chúng sinh. Vua có một ngàn người con tráng kiện khôi ngô, uy lực tự tại, có khả năng chinh phục giặc oán. Trăm vạn ức na-do-tha cung nhân nữ làm quyến thuộc đều cùng vua trồng thiện căn, đồng tu các hạnh, sinh ra cùng thời, cùng xử dụng vật báu bằng anh lạc quý, trang sức xinh đẹp, kiều diễm như Thiên nữ, thân màu chân kim thường phóng ra ánh sáng, trong các lỗ chân lông, thường thoảng hương thơm; quần thần tài, tướng giỏi có đến mười ức, vua có một chánh hậu làm nữ báu tên là Cự Túc Viên Mãn Cát Tường Điện, xinh đẹp tuyệt vời, người nhìn không chán, thanh tịnh cực kỳ, da màu hoàng kim, mắt và tóc màu xanh, tiếng nói như giọng Phạm thiên, trên thân có hương thơm cõi trời thường phóng ra ánh sáng chiếu khắp một ngàn do-tuần. Hậu có một người con gái tên là Phổ Hỷ Cát Tường Liên Hoa Nhãn, dung mạo đoan trang, đức hạnh đầy đủ, đủ các tướng tốt Chuyển luân vương, chúng sinh trông thấy, tâm không biết chán. Thời ấy, chúng sinh sống lâu vô lượng, cũng có người đột nhiên chết yểu. Họ có đủ các hình tướng, đủ các âm thanh, đủ các tên gọi, đủ các dòng tộc dài, ngắn, lớn, nhỏ, mạnh, yếu, trí, ngu, giàu, nghèo, vui, khổ, tin vui, kém hèn, vô lượng chủng loại không đồng.

Lúc ấy, người này nói ra nói vào với người khác:

–Thân ta xinh đẹp, còn người thì hình dáng xấu xa. Nói thế, rồi cùng nhục mạ nhau, tạo nghiệp bất thiện. Do nghiệp ấy, cho nên tuổi thọ, sắc và lực, tất cả các thú vui đều bị suy giảm.

